

ЕКОНОМІЧНА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ ТА РОЗБАЛАНСОВАНІСТЬ ЯК НАСЛІДКИ НЕПЛАНОМІРНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Студент **Марочко С.С.**
(наук. керівник доц. **Лапшин В.В.**)

Тривалий перехідний період, який затягнувся в Україні на цілих 17 років, негативно позначився на всіх сферах народного господарства.

Діюча на протязі багатьох років не спланована належним чином політика щодо внутрішнього розвитку країни призвела до сильного виснаження вітчизняного виробника, зниженню його конкурентоспроможності, втрати державою контролю над економікою, зменшення інвестиційної привабливості, зростання соціальної напруги, що ще більш ускладнюється політичною, економічною нестабільністю та недосконалістю законодавчого регулювання тощо.

Економічна ситуація в Україні характеризується низкою негативних особливостей, властивих їй з самого початку перехідного періоду. Основними та найбільш загостреними з них являються:

❖ значний розвиток та постійно зростаюча частка тіньового сектору економіки, що гальмує економічний розвиток, посилює диференціацію доходів у суспільстві, розбалансовує економіку та сприяє збільшенню диспропорцій у територіальній та галузевій структурах народного господарства тощо;

❖ політична нестабільність, яка останнього часу набула особливого загострення, постійно привертає до себе підвищену увагу та вимагає негайних дії для її усунення, залишаючи низку найважливіших соціально-економічних проблем невирішеними; крім того, уряд та урядова політика, що постійно змінюються, не дають можливості втілити в реальність жодні із запропонованих планів та проектів; врешті-решт вони є неузгодженими і не дають позитивного ефекту на економіку;

❖ значна недосконалість чинного законодавства, що створює безліч проблем у сфері передачі прав власності в трансформаційних умовах, що ускладнює і без того постійно зростаючу економічну, соціальну та майнову нерівність; ефективність та дієвість чинного

законодавства тісно пов'язані із соціальною відповідальністю та етичними нормами бізнесу; через тривале нехтування суб'єктами економіки загальноприйнятих та загальнообов'язкових правил значно постраждали етичні норми бізнесу, відбулась втрата учасників економічних відносин один до одного; це створило антиринкові умови господарювання в країні;

❖ значно знижена інвестиційна привабливість внаслідок підриву вітчизняного виробника, слабкій розвиненості малого та середнього підприємництва не дає змогу Україні вийти у світовий економічний простір без суттєвих втрат для економіки (можливий масовий вивіз капітальних та сировинних ресурсів за кордон, витіснення іноземними товарами вітчизняних та ін.); якщо врахувати якість протекціоністської політики держави, умови для функціонування приватних підприємств в Україні за даних обставин стануть значно гіршими;

❖ планування державою своїх витрат, які спрямовані не на втілення та забезпечення довгострокових інвестиційно-інноваційних проектів, а на задоволення поточних потреб (як відомо, збільшення споживання сьогодні зменшить його в майбутньому; виникає крім цього пасивний бюджетний дефіцит); від такої політики страждає перш за все матеріально-технічна оснащеність основними фондами всіх сфер народного господарства, знижується продуктивність праці та, відповідно, ефективність всіх виробничих процесів в економіці (як наслідок підвищується витратність виробництва, знижується якість та конкурентоздатність продукції тощо)

❖ методи, якими здійснюється сьогоднішнє економічне зростання (отримання значної частини додаткових коштів шляхом розпродажу національного багатства, що може здійснюватись лише в умовах кризової ситуації), не тільки ставить під сумнів його якість, а й призводить до появи великої кількості негативних явищ, таких як зростання інфляції (викликане не тільки економічними обставинами, а й зловживаннями у сфері ціноутворення), зниженню адаптаційних властивостей економіки до зовнішніх умов та ін.

Національна економіка на сучасному етапі потребує збалансування і стабільності всіх галузей народного господарства. Об'єктивною необхідністю є строге дотримання на всіх рівнях управління принципу плановірності як свідомої пропорційності розвитку економіки та країни в цілому.